

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЬИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

Овај листъ излази Вторникомъ и Петкомъ. Цена му е годишна безъ завитка 14. цв. а полгод. 7 цв. — са завиткомъ по' цв. на по' год купуљ. Ко жели у Београду да му се носи кући а не у дућанъ или у канцеларию по' цв. на пола год.

ЗОРА ЛЮБОВИ.

Я се с' нечимъ боримъ, али незнамъ с' чиме,
То виѣт' немогу — али знамъ му име —
Противъ тога борца — срце мя неяко,
Побѣденъ е њиме, Херкулесъ и Марко,
О сладке пронасти, ту побѣденъ быти,
То живота дане, райскимъ цвећемъ вѣти.
О Адаме ако — ты у раю ниси,
Осећао вако — им'о вакве мысли,
Онда фала богу што те изагнао
И ваквоме чувству, у наручи дао —
Ил' то намъ е можда, утѣха едина
Што намъ е остала, одъ райски милина.
Шта му драго то е, сласть што насъ неvara
Већъ коя намъ землю, у прави рай е ствара.
О любви слико, боживга света,
Безъ тебе бы была, сва земля проклета.
А са тобомъ само мы смо сви блажени,
У тебы нађемо рай нашъ изгубљени.

НАДГРОБНО СЛОВО КУРЯКУ.

(Край.)

Шта бы вы рекли, любезна животиньо кадъ бы нашъ курякъ изъ овчѣе вуне себи бароку начинио? Кадъ бы се лавовомъ кожомъ огрнуо, или у медвеђу кожу ушю. Вы бы му се подсмевали. Есть; прсма бы оно коже благородне животинѣ быле. Люди се не огрну у кожу тако благородне животинѣ; изъ плювачке еднога црва (свилене бубе) праве себи альине, и горде се сотымъ, што важность свое браће по альинама определяю; то курякъ не чинио, и опеть люди кажу, да курякъ нема разума. Човекъ има разумъ; есть, ето његовы доказателства. Онъ има знанѣ правде и неправде; онъ зна и уме кратко да продужи, и гласъ природе выкомъ православногъ празнословія да угуши; онъ зна и уме правду подъ испытъ ставити, докъ међутимъ парничне стране завреме изслѣженія умру. Онъ уме изъ речій смысао, а изъ смысла вечите проповѣди начинити. Ово знанѣ не курякъ имао; но курякъ не ни разумъ имао. Напротивъ никакви подмићени писари, нису у његовой предной соби чекали, нити су кесе пуне злата мећане на мѣрло правичности; никакве препоруке нису рѣшавале, на место светы закона, нити е стра животинѣ осуђивао едногъ одъ наше браће; али е нашъ судія быо само еданъ курякъ. — — Заръ вы небы волели человека за

судію? — Заиста животиньо! онъ бы се редко съ вама клао; онъ небы никоме црева изъ утробе изтргао, нити бы вамъ онъ своимъ ноктима кожу садирао, и преко глѣве свлачио, све ово небы вамъ човекъ чинио, за цело не! съ ноктима куряка, него съ ноктима человекимъ, ерѣ и люди раздиру, раздиру срца много свирѣіе, него куряцы; одъ куряка се на еданнугъ умира, а человекъ, онъ уме начинити, да његова браћа десетостручно смрът осете; курякъ е разяренъ кадъ раздире; человекъ се смее; онъ те лиже, любя и у біяте; и зато не человекъ курякъ. — Заръ вы небы ради были, да вамъ человекъ судія буде? —

Слушайте ядикованѣ бѣдни; изъ куће и са огньишта свогъ пандурима протерани, моле се они; све е њіово иманѣ у рукама правосудія. Деца плачу, дритаюћий стараць бадава диже руке къ небу; безъ ране, безъ помоћи, участь е његова смрът и пронасть; судія тако оће и люди умирау. Ђли игда курякъ курячицу изъ свое рупе истерао; ели онъ неяке штенце жертвомъ његове грабљивости учинио? Я васъ пытамъ животиньо! Ние! Есть, али е вашъ судія быо курякъ; онъ не имео разума, и быо е свирѣіо животно. Заръ вы небы мариди, да вамъ разумный человекъ судія буде?

Кадъ у строгой зимы предъ његовомъ пећиномъ заурлате, не ли васъ онъ унутра примію; кадъ васъ е гладъ морила, не ли онъ моро коня, кога е удавио, съ вама делити? Кажите што ћутите? или бы вы може быти человека за судію тела имати? Добро, ено видите како сиромѣ, го голциятъ, кои предъ вратима богаташа дркће; презиранѣ и измеванѣ быва, не пуштаю га унутра, а человекъ е. Слушайте звуку чаша у палатама, они пию у здравлѣ владателя, а на њіовымъ праговима люди одъ глади умирау, кои су едногъ владателя, владателѣмъ учинили, и безъ кой владатель небы мого' владателѣмъ быти. То наравно не чини курякъ; али курякъ нема баръ разума. — Ђли игда младо куряче изъ наручія курячице отргнуто? и ели нашъ курякъ приморав'о игда другога когъ, да се подложни пантера прождираню онда, кадъ се онъ съ истымъ пантеромъ боріо? Кажите кадъ се курякъ бори. борили се онъ съ лукавствомъ? Ђли онъ игда замке правіо, и на то пантера молю, да тамо вратъ словіе? Не, онъ се бори са собственымъ ноктима, и снага и одважность рѣшаваю њіово неравенство. Къ томе куряцы у њіовымъ исторіяма, немогу показати нити се пофалити, да су изнашли гвожђе ковати и баруць правити. Начинѣ е њіове борбе природна самоодбрана; али кодъ людій то е вештина; есть вештина — красна вештина, люде убіяти. Погледайте тамо добра животиньо! како се ватрено блю-

небрегава поедине маленкости, и онда иде онъ полагаю во дакле имаю, што га вешаю, угурсуза,“ рече онай, што е питао.

— Едној жени украду прстенъ. Она е была суевърна и зато е отишла къ едној картари. „Куда ћешъ майко?“ запита е нѣна шестогодишня ћерка. „Идемъ коды паметне жене.“ „О мати, поведи и мене, я јотшь нисамъ видла ни едну паметну жену“, рече дете.

— Една е жена Фалила неку свою пріятельницу у дружтву на овај начинъ: „Она мисли врло лепо, и држи као царъ Титусъ онај данъ за изгубљеный, у кой ніе никогъ усрећила.“

— Еданъ грчкій младоженя залюби се смртно у едну девојку, и нѣна ладнокрвность спрямъ нѣга чинила му се да ніе ништа друго, него девојчка стидливость. У едној таковој прилици рече девојка: „Противъ васъ немамъ башъ ништа рећи, али вашъ наймлађій братъ оседіо е већъ, и знате я нисамъ рада да имамъ седе девере.“

— „Тешко опоме, рече еданъ докторъ, „кой ногу сломіе, ерѣ бы за нѣга болѣ было, да ю ніе сломіо, а за мене бы болѣ было, да е обадве сломіо.“

— Еданъ разпуштеныи љакъ потрошивши све новце, кое е одъ куће добио, почне продавати свое кнѣиге и напише своје тугору едно писмо: „Радуйте се, ерѣ мене су већъ почеле кнѣиге равити.“

— Еданъ младъ човекъ залюбіо се страстно у едну лепу младу девојку и ніе мого ову любовь никако да побѣди, ма колико да се трудіо. И зато рекне еданпуть своје искреномъ пріятелю: „Я е морамъ узети само да е омрзнемъ.“

небрегава поедине маленкости, и онда иде онъ полагаю во дакле имаю, што га вешаю, угурсуза,“ рече онай, што е питао.

— Едној жени украду прстенъ. Она е была суевърна и зато е отишла къ едној картари. „Куда ћешъ майко?“ запита е нѣна шестогодишня ћерка. „Идемъ коды паметне жене.“ „О мати, поведи и мене, я јотшь нисамъ видла ни едну паметну жену“, рече дете.

— Една е жена Фалила неку свою пріятельницу у дружтву на овај начинъ: „Она мисли врло лепо, и држи као царъ Титусъ онај данъ за изгубљеный, у кой ніе никогъ усрећила.“

— Еданъ грчкій младоженя залюби се смртно у едну девојку, и нѣна ладнокрвность спрямъ нѣга чинила му се да ніе ништа друго, него девојчка стидливость. У едној таковој прилици рече девојка: „Противъ васъ немамъ башъ ништа рећи, али вашъ наймлађій братъ оседіо е већъ, и знате я нисамъ рада да имамъ седе девере.“

— „Тешко опоме, рече еданъ докторъ, „кой ногу сломіе, ерѣ бы за нѣга болѣ было, да ю ніе сломіо, а за мене бы болѣ было, да е обадве сломіо.“

— Еданъ разпуштеныи љакъ потрошивши све новце, кое е одъ куће добио, почне продавати свое кнѣиге и напише своје тугору едно писмо: „Радуйте се, ерѣ мене су већъ почеле кнѣиге равити.“

— Еданъ младъ човекъ залюбіо се страстно у едну лепу младу девојку и ніе мого ову любовь никако да побѣди, ма колико да се трудіо. И зато рекне еданпуть своје искреномъ пріятелю: „Я е морамъ узети само да е омрзнемъ.“

(Продуженіе.)

М Р В И Ц Е.

„Быо самъ едномъ на некој лађи“, говори Талмудъ, и видѣо самъ едну рибу съ прекраснимъ роговима, на којма е стаяло написано: „Я самъ текъ малый део оны чюновашта, кое у дубльини морской живе.“ Ова е риба имала 300 миля у дужину, и но е Левіятанъ у еданпуть прогутао.

— Има една птица по имену Барюкне, коя кадъ годъ разшири своя крила, свагда бива помраченіе сунца. Еданпуть падне едно яе исте птице изъ гнѣзда, и у пада, но разбіе 315 велики кедрова, и оплави 69 велики села.

— Была е една велика жаба, тако велика као 60 кућа, и но е една змія прогутала, ову змію уватила е една сврака и одлетела съ нѣоме на дрво, кое е до месеца допирало.

— Едно парче гвозђа пало е у море; и докѣ е стигло на дно, протекло е седамъ година.

— Едногъ малогъ чизмара тукла га е нѣгова жена скоро свакій данъ. У таквимъ случаевима завлачїо се кукаванъ мужъ обично подъ асталъ. При овомъ жалостномъ позорїю дошао е еданпуть комшія и зачуди се кадъ види бѣдногъ чизмара подъ асталомъ. „Шта вамъ е стало, повиче чизмаръ исподъ астала, „я самъ господаръ у кући, и могу чинити шта оћу.“

— „Шта е скривїо овај несрећникъ, те оће да га обесе?“ Запита еданъ некога покрай себе. „Тай е крао снегъ, сушіо га и продавао уместо брашна.“ — „Пра-

Д О М А Њ Е Н О В О С Т И.

— Сбогъ велике врућине появлюю се бесни пси. Едно такво псето пре неколико дана, наело е на дорћолу три човека. Съ тога добро е да свакій пази на себе, а особито на свою децу коя по соваку тумараю.

— Една крава у Палидули отелила четворо телад, одъ коихъ едно остало е живо.

— У Неделю у вече видило се на небу едно лепо появленіе природе. Една звезда на подобіе најлепше ракетле полетела е и удва ма запалила се. Она е летела одъ Сѣвера Югу.

С Т Р А Н Е Н О В О С Т И.

— *Атина.* Немири у Майни починю све опасни и озбиљни постаяти.

— *Туринъ.* Овде е ударенъ порезъ на псе, свакій онай кои држи псето мора платити на нѣга пореза 15 фр. одъ тога данка изузети су они пси кои су нуждни за кућу, кои услужность какву чине, и они кои слепо воде.

— У Галлїи у мѣсту Кацъ, еданъ овчаръ распростре гласъ, да е онъ на едномъ извору, у води видїо образъ майке Божїе, кои е быо пламеномъ осветљенъ. Гласъ се свуда разчуе, и суевърни народъ трчао е одъ четири дана ода на тай изворъ. Кодъ извора покрїо главу марамомъ, и по вазданъ гледаю у воду безда се што може видити.

— У Бечкимъ заведенїама за сиротиню, налазе се сада 2000 сиротни душа, на кое се годишнѣ троши 200 хил. фор. ср.